

Este de două ori în septemana: **Joi-a** și **Dominec'a**; era candu va pretinde importantia materielor, va esi de trei sau de patru ori în septemana.

Pretiuul de prenumeratiune.
 pentru Austria:
 pe anu intregu . . . . . 8 fl. v. a.
 „ diumetate de anu . . . . . 4 fl. v. a.
 „ partraru . . . . . 2 fl. v. a.
 pentru Romania si strainetate:
 „ anu intregu . . . . . 12 fl. v. a.
 „ diumetate de anu . . . . . 6 fl. v. a.

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespunderi ai nostri, si de a dreptu la Redactiune **Stationsgasse Nr. 1**, unde sunt a sa adresa si corespunderiile, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditiuni; cate vor fi nefranate, nu se vor primi, era cele anonime cu se vor publica.

Pentru **anuncie** si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde cate 7 cr. pe linia; repetitiile se facu cu pretiu scadutu. Pretiuul timbrului cate 80 cr. pentru una data se antecipa.

Telegramu:

Versietiu, 2 ore d. m. 26/9 1874.

Tiranii cei mici era persiflata constitutiunea tierii. In caletori'a prin cerculu seu electorale, Babesiu fu urmaritu in partile comitatului Carasiu de pretore cu politia sa, dar poporul cu intusiasm se manifestu pentru elu. In partile comitatului Timesiu pretorii cu pandurii loru armati prin fortia oprira pana si pre preoti dela intelnire cu deputatulu loru. In partile comitatului Torontalu se impededara numai solenitatile oficiali, dar poporul cu mliele intempina si ascultu pre pre-iubitulu seu bspe. Faradelegile sunt nenumerate.

Budapesta, 25 sept. n. 1874.

„Materialu miserabile!“ — Asia se fi classatu comandantele supremu Edelsheim-Gyulai — dupa cum ni supuse de curundu unu corespunderu alu nostru din Aradu — pre alu II-lea batalionu alu unui din cele mai brave si mai destinate regimente ce are inaltiatulu nostru Imperatu, alu regimentulu de infanteria *Sachsen-Weimar*, care e curatu romanu. Diurnalele stepaniloru luara notitia de acesta judecata nemilosa; desmintire inse nu se resuffa nici din o parte. Fatalele maelu din 1866 inse ni areta marea diferentia intre regimentulu nostru de Romani si intre cele alte, magiare seu de ori care alu nationalitate. La *Biskupitz* in Moravia fetiorii nostri raportara o victoria negresitu insemnata: ei pusera in fuga doue regimente de cavaleria prusiana, cari la *Königrätz* dri-pira in petiore si nimicira cu totulu batalione magiari, cari treceau intre cele mai bravi. Peste totu fetiorii nostri raportara victorio si 'n campania de la 1859 si 'n cea de la 1866, er regimintele magiari la ambele ocazioni se dovedira de elementu miserabili! — Credeamu inse ca regimentulu nostru a degenerate in man'a potericiloru nostri de la 67. Ne intariamu in credintia, caci cunoscomu reu'a vointia a stepaniloru facia de noi. N'am avutu inse curagiulu a enuncia o asi'a aspra sentintia asupra fetioriloru nostri, caci cunoscomu credintia neclatita a poporulu nostru catra Naltiatulu Tronu, si de aci tii-nemu tare ca ostasii lui nu vor a uitu detorintia loru. Astu-feliu am acceptatu sentintia stepanulu supremu alu ostiriloru, a naltulu nostru Domnitoriu.

La 21 l. c. Majestatea sa, Imperatulu Franciscu Iosifu, a caletoritu pentru Aradu la manevrele armatei concentrate aci. Inocitu de archiduci, multime de generali si de ministrulu militieloru, vulgo honvediloru, sosu in Aradu de catra sera Naltulu Stepanu alu ostirii. Primirea fu din cele mai intusiasmata. La gara lu-primi deputatiunea cetatienescu, in frunte cu primariulu. Ajunsu in localitatile comitatului primi deputatiunea comitatensa a Aradului si apoi pre cea a comitatului Timisiu. Alocutiunile se marginira a aduce omagiolo de credintia si supunere Augustissimulu ospe. Respunderile erau unu echo alocutiuniloru. In urm'a acestoru deputatiuni se presinta cea a clerulu rom. cat. cu un'a a capitlului din Lugosiu, ca coditia celeia. Dupa acest'a veni deputatiunea clerulu romanu orientale, in frunte cu eppulu Popasu. Parintele Popasu impartesi omagiolo de fidelitate si supunere, cetindu de pe o chartia in limb'a magiara, desi nu scie ungu-resce si asi'a o coti cam reu. Majestatea sa respunderu totu unguresce de pe o chartia. Au fost agraiti eppu Romanu, vicariulu Metianu, protoppii Dregheciu si Tieranu. — Ser'a se

ilumina totu orasiulu, er Majest. sa participu la deschidera teatrulu magiaru din Aradu, inse se vede ca i cam displcu, caci de la alu doilea actu se departa. A doua di fu mesa mare, la care fura invitati si eppii romani. In acestasi di se incepura si manevrele, er Maj. sa in urm'a acestor'a caletori la *Gödöllö*.

Acestei caletorie nu se ascrisera din nici o parte tendintie politice; ea inse are acea mare insemnata pentru noi, ca Naltulu capu alu ostiriloru veni a rostabili vodia regimenteloru romanesci si inca cevesi mai multa. Sentintia, care o pronuncia Majestatea sa, ni face a crede, ca regimintele romanesci n'au ajunsu a fi miserabili, er unele din cele magiare pote ca sunt totu unde au fostu. Destulu, ca Maj. Sa se si fi spresu indestulirea facia de infanteria concentrata la Aradu, — si care e mai numai din Romani — mai magulitoriu, de catu facia de cavaleria, care e mai numai din magiari. Acest'a ne mangaia.

In dieces'a Aradului alegerile de deputati pentru congresulu nationalu-bisericescu s'au defiptu pre 29 sep. si pe l. opt. a. c. v., si anume: pentru alegerea de deputati preotiesci l. opt., er pentru cei mireni in o domineca ori serbatore pana la 29 septemvre.

Osamintele marelui patriotu romanu Stefanu Golesecu ajunsera la Bucuresci, unde se immortalara cu cea mai mare pompa. Delegatiuni a mai tote carporatiunile, din tota tier'a, i petrecura ramasiile pamentesci la reansulu eteru. In numarul vitoriu vom da o schitia biografica a ilustrulu defunctu.

Societatea academica romana.

In siedintia de la 14/26 a. c. — conforme conclusulu din siedintia precedinte — Societatea academica intraga, functiunandu ca sectiune filologica, avea se proceda nemediatu la revisiunea dictionariulu. Intra-acea inse Odobescu si Aurelianu, insusindu-si propunerea lui Sionu, relativa la revisiunea dictionariulu, facu propunerea:

„Se se faca invitare membriloru presinti si absinti ai societatii, ca se iee parte la revisuirea proiectulu de dictionariu, lucrandu pana la sessiunea vitoria o parte care si-o vor alegu din acesta lucrare, pe care o voru supune societatii in anulu vitoriu. Aceste lucrari voru fi remunerate conformu cu dispositiunile prevedute la regulamentulu actualu alu proiectulu de dictionariu.“

Asupra acestei propuneri — observandu-se din partea presiedintelui, ca cu privire la revisiune s'a adusu unu conclusu in siedintia precedinte — nu se deschide discussiune, ci se invita propunetorii, ca se-si faca propunerea in scrisu, pentru a se pote pune la ordinea dilei.

Dupa acestea — recunoscendu-se importantia referadei comisiunii esmise pentru a censura raportu delegatiunii si conturile — pre langa neobservarea ordinii de di, se admite cetirea acestei referade. Referad'a se ia la sciintia si se apraba. Cu acesta ocaziune Odobescu observa, ca elu a adatu, ca secretariulu generale, tiparindu analile societatii, in raportulu comisiunii asupra traductiunii din I. Cesare a schimbatu nu numai ortografi'a, ci si-a luat rolulu de professore in gramatica — corectandu cuvinte, expresiuni etc si inlocuindu-le prin altele — si inca ce e mai multu si-a permis a schimbá chiar notele facute de comisiune astu-feliu, incatu nu le mai poti cunosce. La acestea s'a reflectatu din partea secretariulu generale, ca a fostu necesitatu la corectiunile atinse de Odobescu prin imprejurarea, ca notele erau nesece prescurtari necomplete, Odobescu inse voindu a pune limite la asemeni corectiuni fece propunerea:

„Vedindu in raportulu suscris de mine asupra traductiunii lui Iuliu Cesare, schimbári de stilu si de cuvinte, introdu-se de redactorulu analeloru pe anulu 1873, propunu ca societatea se staturesca in modu pozitivu, ca „scrierile membriloru sei, cari s'au cititu si s'au aprobatu in siedintie, se se tiparesca fara nici o modificatiune in anale“.

Acesta propunere se va pune la ordinea dilei in vr'o siedintia vitoria.

La discussiunea generale asupra dictionariulu ia cuventulu D. Sturdia, arctandu ca tesarulu limbei romane se pote constata: 1) prin glosarie compuse din cartile vechi d. e. Vasilie Lupulu, Dositeu, cartile tiparite in Transilvania, etc.; 2) din limb'a poporulu. In urm'a acestor'a cere ca se se grigeesca cu consciintia si scrupulositate, ca se nu se reproduca vr'unu cuventu neesactu, ci intocmai dupa cumu-lu pronuncia poporul. De aci — amentindu ca Cipariu ar ave gata unu glosariu — cere se se cera de la Cipariu acestu glosariu si apoi si-sprime dorintia, ca ar fi bine ca fie-care membru se se insarcine cu adunarea de cuvinte vechi si cu facerea de glosarie, luandu anulu 1820 ca terminu de inchieiare. Acest'a o dorese de aceea, ca se se puna odata sigiulu celu mare pre tote cuvintele vechi, si totu asemena se se purceda si cu privire la neologismu.

(Cu acest'a se incepú discussiunea generale asupra dictionariulu. Speramu, ca va interesu; de aceea o reproducemu, incatu fu in meritulu cestiunii, dupa „Romanulu“.)

Ionescu. Avemu se purcedemu la o lucrare, pentru care n'avemu unu regulamentu speciale, deci se intramu numai de catu in discussiune. Precum a facutu d. Sturdia, totu asi'a si d-sa vrea se reduca la modeste proportiuni discussiunea. S'a disu, ca se ne adresamu d-lui Cipariu, pentru ca se ne tramita dictionariulu de cuvinte vechi ce d-sa lu-are gata; ne vomu adresa pote si catra altii, vom face, — dice d. Ionescu, — dar cu constatarea chiar a tesaurulu nu ne vomu ajunge scopulu. Se nu supordinamu dar lucrariile nostre la nici o lucrare, nici chiar la cea a d-lui Cipariu, caci nu ajungemu la scopu, ci deca d-nii colaboratori insi recunosc necesitate rulu, si cei ce se facu echoulu criticele din afara in sinulu societatii, se vie se se puna la lucru. Se luamu la revisiune dictionariulu de la 'nceputu. Prefatiunea s'o lasamu d'o parte; eu nu intru in critica ei, ci lasu la timpulu candu se va face editiunea cea noua. Intru dar in materia. Cuvintele vechi straine d. e., luandu-le la revisiune, credu ca vom face bine se nu le impunemu, ci se le enumeramu, asi'a *resbelu*, compositiune gresita din *belu* si *res*, regimentu = *legiune*, etc. Se se constate deca acestea si altele asemena se gasescu in cartile vechi si deca se potu admite, ori ba. Asiu dori — dice apoi d. Ionescu, — ca cuvintele din glosariu se intre in dictionariu, er neologismii neusitati se se omite. Totu asi'a si cu formele; apoi se nu damu carta de nobilitate acceptiunii dubia a cuvintelor, d. e. rostiure in locu de exprimere, etc. Catu pentru acceptiuni, se ne damu bine sem'a de insemnatare a cuvintelor, se vedemu ce este seriosu, gravu si glumeti, etc. Cestiunea ortografiei inca, ca tote celelalte, se se iee intr'unu modu practic. Se purcedemu la revisiunea practica, pentru ca astu-felu vom ajunge a resolve si cestiunea principala, abstracta.

Baritiu. S'a disu, ca nu avemu regulamentu. Da, formale nu avemu; avemu inse unu punctu scurtu, dar forte in desatu (citesce §-lu respectivu din regulamentu.) Apoi avemu procesele verbali ale discussiuniloru din anulu 1869; mai avemu si unu regulamentu, prin care se impartise lucrarea intre 13 insi insarcinati a colabora. Cari au lucratu, au urmatu dupa §. citatu. In fine s'a cerutu de la inteligintia natiunii si de la membrii societatii materialu, chiar si 'n sensulu propunerii d-lui Sturdia, apoi colectiuni de cuvinte, ce nu se afla in dictionariile aparute; n'a venit inse nimenu, ca se ne presinte acelu materialu, cu tote ca s'a datu si remuneratiune. — D. Cipariu insusi a propusu; mai departe d-nii Urechia, Baritiu, Caragiani, etc., dar, afara de d. Caragiani, inca pre pucinu, n'a datu nici unulu. Pentru ce nu s'au datu nici criticele? — Pentru ca mai toti ne am ocupatu de traiulu vietici si am avutu, cu cuventu, ocupatiuni multu mai importantu, etc. Trebuie se recunoscemu meritulu redactoriloru dictionariulu, cari au deschisu tesaurulu mare, se nu amintescu altele, numai proverbele cele multe sunt de mare pretiu. Catu pentru definitiuni, pote se nu fia peste totu esacte: dar aceste nu sunt uniforme nici la straini; in asta privintia ne vom inof. Avemu omeni de specialitati chiar in sinulu nostru, asi'a d. *Aurelianu* pentru sciintiele naturali. Nu portu nici o grige, ca ne vom incurca in certe personali, cari la 1869 au fost mai alesu pentru precuventare. Nu ne

place lucrarea? Dar bine, d-loru, deca nu ne-a placutu, de ce n'amu luat oper'a din man'a redactoriloru? pentru ce nici unulu nu s'a imbulditu la lucru? Audu plansori din cauza, ca nu li s'a primitu oper'a, ca — deca s'a si primitu, n'o mai cunoscu. Ei, d-loru, eu inca am lucratu — dice d. Baritiu — si asi'a ave a me plange pote mai multu de catu altii, pentru ca mai pucinu cunoscu oper'a mea, de catu d. Odobescu raportulu seu; noi inse nu trebuie se uitamu, ca am datu mana libera redactoriloru, cari au si trebuie se aiba convictiunile loru. Er deca d-loru nu ne-au pututu prosinta o lucrare prefecta, caus'a mai suntemu si noi, ca li-amu pre pusu sul'a 'n costa; apoi acestu lucru, d-loru, nu este aratura. Inteligintia natiunii n'a venit a ajuta cu luminele; se fimu dar indulgenti: Iliacos intra muros peccatur est et extra. Se lasamu recriminatiunile si se intramu, cum a diu si d. Ionescu, in medias res, se purcedemu la revisiune.

Hodosiu citece din anale cum s'a urmatu la inceputu cu revisiunea, si dice ca se incepemu d'acolo unde amu lasatu.

Odobescu, respunderu mai antaiu d-lui Baritiu, dice ca este acum fara de nici unu folosu practic de a totu face procesulu societatii academice, pentru ca in cursu de patru ani a permis si chiar a indreptatitu continuarea proiectulu de dictionariu ast-feliu, cum l'au inceputu si cum l'au executatu membrii comisiunii lessicografice, adica d-nii Laurianu si Massimu. Asia a voutu majoritatea pe care d. Odobescu are consciintia a o fi combatutu, dupa tote puterile sale, si astu-felu s'a urmatu pana acum. Ceea ce s'a facutu, romane dar de sine facutu; dar acest'a negresitu nu insemnada nici ca ceea ce s'a facutu este bine facutu, nici mai alesu ca nu se pote d'acum inainte a se face mai bine. De aceea d. Odobescu de d. N. Ionescu, propunu *Baritiu*, ca se proceda fara intardiare la revisiunea proiectulu de dictionariu, cu scopu d'a pregati editiunea care se va pote cu dreptu numi Dictionariulu academice romane; pentru acesta d-lui socotesce, ca societatea trebuie mai antaiu de tote se statue die basele, dupa cari are a se face acea revisiune, si aceste base d-lui le gasescu in spusele d-lui N. Ionescu, pe cari le resuma supt urmatoriele optu rubrice:

1. Ca pe vitoru, lucrarea se nu mai fia impartita in *Dictionariu* si *Glosariu*, ci tote cuvintele limbei romane se figure die la loculu loru alfabeticu, fara osebite de origine si de provenintia.
2. Ca din articlii lessicografici, in cari se esplica cuvintele limbei, se lipsesca pe vitoru discussiunile si polemicele asupra etimologiei, originii si ntielesulu dicteriloru. Intielesulu se se dee in cuvinte pucine, dar bine cumpanite si coprindectorie. Etimologi'a se se arete numai candu e neindoiosa seu celu pucinu forte probabile.
3. Neologismii neusitati, adica cuvintele pe cari nici unu scriitoru pana aci, afara de autorii proiectulu de dictionariu, nu le a 'ntrebuintiatu, se se scota din rondulu vorbeloru limbei romane, remanendu astu-felu ca adeveratulu dictionariulu academice se coprinde numai materialulu limbei nostre existente, si nu elementu ale unui sistemu de limba intipuita.
4. Cuvintele din dictionariu se fia intemeiate nu pe frase banali si adese ori pucinu alese, ci — pe catu se va pute — pe citatiuni din autori romani vechi si moderni, precum si pe locutiuni populari, dintre cari se se inlature die cele triviali si obscene.
5. Acceptiunile cuvintelor se fia mai bine specificate, mai lamuritu explicate prin definitiuni precise si in varietatea loru se nu se uite unele din cele mai usuali, er cele cu totulu neusitate se se lapede.
6. Definitiunile terminiloru de sciintia se fia tote rectificate dupa starea actuala a cunoscintiloru omenesci.
7. Form'a cuvintelor se fia aceea pe care au consacratu-o usulu si natur'a limbei, astu-felu in catu se nu se produca intre scriere si graiu anomalii nerationate: buna ora, de vreme ce Romanii toti pronuncia: mine, tine, bine, putienu, rugaciune, se nu se scrie: menea, tene, bene, pocinu, rogatione.
8. Ortografi'a va trebui asemena redusa la regule mai practice, spre a inlesni si nu a complica fara folosu cunoscintia limbei romane.

Luandu-se de base aceste optu puncturi, pe cari d. Ionescu le-a semnalatu, societate pre revisuirea proiectulu actualu, pote

chiar în pînă în timpul primă ediție a dicționarului definitiv al societății academice române. Se procedea dar la reviziune, apucându-se lucrarea chiar de la începutul proiectului, fără de-a ține în seama observațiunile, cari s'au făcut în 1870 asupra cătoru-va pagini din litera A. Pe atunci membrii societății nu puteau avea esperiența dobândită adînc prin citirea și studiarea acelei mai mari părți din proiectul d-lor Laurian și Massimu. D. Odobescu adaugă terminându-l, că de și s'a adoptat ideea, de a se începe această reviziune în ședințele sesiunii actuale, d-lui înse totu crede că aceste ședințe se vor potrece numai în discuțiuni preliminare, cari negresit pot să fie folositoare; dar și mai importantă este de a se îndepărta de o parte a conținutului societății, adică de a se numi comisiunea permanentă de reviziune, care va avea să lucreze în cursul anului și să aducă la sesiunea 1875, pe cît se va putea, mai mult material pregătit din edițiunea definitivă a dicționarului academic. Pentru o asemenea lucrare comisiunea va trebui să aibă pururea în vedere, că opera ei trebuie să fie, nu espunerea și dezvoltarea unei sisteme particulare de limbă română, ci o oglindă veridică a limbii românești din trecut și de astăzi, din care apoi numai sciriții, și nu gramaticii, sînt singuri în dreptul de a-și crea dreptarul pentru inovațiunile de introduse în limbă.

Massimu. Mi pare bine, că suntem de o părere în cursul discuțiunii este de bun augur. Să intrăm în lucrări și încă totu cum dice d. Odobescu, începînd de la A, pentru că atunci cîndu se facuse reviziunea, numai câte-va exemple se tipărise și acelea s'au rețipărit. Se observăm cestiunile generale și să începem a revedea, deca este un articol pre pînă dezvoltat, defectuos, etc. și astu-felu vom putea ajunge la înțelegere.

Sedința se redica, și discuțiunea generală asupra reviziunii se continuă în ședința din 16/28 aug. a. c.

Urechia arăta, că a cerut cuvîntul în ședința precedentă în urma vorbirii d-lui Baritiu, parte pentru că se simțea obligat de momentuositate cestiunii în dezbateri, dar mai alesu provocat de vorbele d-lui Baritiu. Dsa dechiară, că n'a fost în țiera cîndu s'a votat, în 1870, (ședința de la 4 august,) laude dicționarului elaborat de comisiunea lessicografică. Acesta ține să se știe. Dsa nu voiesce să intre în dezbateri asupra dicționarului, căci nu o vede posibilă, fără prealabile statuare asupra altui punctu. Intrăba dar pe societate, de 'ntielege, prin care s'a servit cu multa consecință comisiunea lessicografică. D. Urechia nu se 'ndoiesce, că această reviziune a ortografiei trebuie să preocupe societatea academică. Cîndu acat'a se va dezbate, dsa si-va spune amarul seu, căci nu o din cei ce au aprobat ortografi'a urmata de comisiunea lessicografică. Dsa crede, că a 'ntrobă, cum facu alte academii în reviziunile dicționarilor respective, nu pôte fi inutile. Esperiența societăților analoge, mai beșane, nu pôte servi și condece. Veda-se cum a procedat și cum procede academ'ia franceză. Apoi dsa citidia câteva din reviziunile dicționarului francez după Ambroise-Firmin-Didot. 'A fostu unu timpu — nu de multu — cîndu academ'ia franceză scria: phantome, phantastique, phrenésie, etc. Apoi a scriu fara ph, și St. Beuve, în Nouveaux essais (Tome XI) ne spune, că au de gîndu să scrie nimfe, ftisie, diftonque. Auditi! Si noi scriem pînă și alfabetu cu ph: alphabetu! „Et l'etymologie? Va-t-on s'écrier, dit St. Beuve. Mais cette etymologie, on s'en est bien écarté... Et puis cette raison qu'il faut garder aux mots tout leur appareil afin de maintenir leur étymologie, est parfaitement vaine; car, pour une lettre de plus ou de moins, les ignorants ne sauront pas mieux reconnaître l'origine du mot, et les hommes instruits la reconnaîtront toujours.“ 2)

Deca St. Beuve are dreptate în genere, ce se dicem de noi, cari scim că suntem dator a nu îngereună scrierea limbii culitere parasite? Poporul romanu trebuie să pasișca rapede, forțe rapede. Elu n'are timpu de perdatu ca Francezii, câte 8—10 ani, ca să 'nvete ortografi'a limbii sale. Liberalismulu, democrat'ia ne ceru să nu facem o limbă scrisă, unu felu de scriere mistica a limbii. Nu este a voi ignoranța, d'a nu primu de exemplu duplicarea conșonelor... Audi! Mai ieri, aci se impută unu colegu din cei mai ilustrii gresielu de duplicare, și voiti ca să impuneti acestu flagelu poporului, care trece clasile primare? Nu intru în detaile. Aducu numai în trecut această observare. Deca se va admite prealabile reviziunea ortografiei, voiu ave s'aduc cu totu respectulu observațiunile mele în moritul lucrului. Eu speru că ori-cătu de divergenti ar fi conșințiunile mele dale onor. comisiunii lessicografice, voru fi ascultate, de și aciu cătu de iritabile este filologia nu numai la noi, ci și în corporațiuni mai beșane. Mi-amintescu a fi cititu, că Royer-Collard, intr' o di, nevoindu a primi introducerea în dicționarulu a neologismului

bosor, esclama: „s'il entre, jo sors!“ De va intră, cu mi-iau peler'ia și esu, deca opiniunea mea nu va fi victorioasă!“ Dar rogu să abordăm cestiunea prealabile a ortografiei, cum se face de ori ce academia, cîndu e vorba d'o nouă ediție a dicționarului seu.

Cum se procedem? — Amu austienutu cu d. Odobescu să se alăga o comisiune, care să faca reviziunea. Si 'n acestu casu esperiența altor corporațiuni e utile. Academ'ia franceză la a treia edițiune (1740), intrata mai de demultu în discușiunea simplificării ortografiei, schimbă, după neterminat dezbateri, ortografi'a vorbelor ca accroistre (accroitre) avocat, apostre, bienfaicteur, abysme, lait, etc., Dar vedindu, că lucrulu merge anevoia, si-delegă paterile nuunei comisiunii, — cum, pentru mai mare garanția, ve cerem — ci unu singuru membru, lui Olivet. Acesta, intr' o epistola către ședințele academice (1 ianuaru 1836), dicca: „à propos de l'Académie, il y a six mois qu'on délibère sur l'orthographe; car la volonté de la compagnie est de renoncer, dans la nouvelle édition de son dictionnaire, à l'orthographe suivie dans les éditions précédentes;... mais le moyen de parvenir à quelque espèce d'uniformité? Nos délibérations, depuis six mois, n'ont servi qu'à faire voir qu'il était impossible que rien de systématique partit d'une compagnie. En fin, comme il est temps de se mettre à imprimer, l'Académie se détermine hier à cet égard. Vedeti?... Si vreti să credeti, că noi va să fimu mai în stare d'a ne pune toti de acord, deșbatendu stante pede vorba după vorba dicționarulu? Nu ve propuseram unu barbatu unicu, ci o comisiune, pentru mai multa garanția, și acea comisiune să ne aduca propunerile sale în sesiunea acat'a asupra ortografiei. În timpul cîndu pînă și Francezii, cari si-au consacrat ortografi'a prin atatea secole gloriose literare, se gîndescu și lucra spre a-și simplifica scrierea: atunci, cîndu s'au creatu societăți cu mi de membri în Franția și Svetiera, cari 'mpingu academicele de limbă din respecteri la simplificarea ortografiei, căci chiar publica cărți cu ortografi'a cea nouă: nu în acestu timpu amu trebui — repetu cea-ce disei — să neglijom cestiunea ortografiei.

D. Caragiani, spre a facilita lucrarea reviziunii ortografiei și dicționarului, opina că trebuie a se stabili ore-cari principie și a nume și asupra ortografiei, pentru a nu se sacrifica acesteia formele gramaticale ale cuvîntelor. De exemplu dsa n'aproba a se scrie cum nu se pronunția, precum 1) bonu, mena, conventu, femina, co, coci, doru etc. 2) d'acat'a se pôte face fara deslegarea cestiunii de ortografi'a; 2) formele de „gratiosa, gretiosa, placenta, intellegu, etc., și peste totu „ione“ în locu de „iune“, pe care unii la credu a fi o cestiune de ortografi'a, altii de gramatică, de cuvinte; 3) lucruri cari nu suntu destulu de dezvoltate să se desvolte mai bine, și mai exact, și alte, de exemplu cele obscene, în locu d'a se desvolta, să se omita ori să se trăca usioru peste ele. Unii credu, că aceste aru trebui să lipsesca cu totulu: eu eram nevoitu ale aporă la lasi în contra detractorilor dicționarului. Pînă a se deslegă apoi și 'ntrebaroa, deca dicționarulu este receptaculu cuvîntelor în usu, sau alu celor ce voru veni peste 50 de ani: întielegu aci neologismii necesitari. 4.) Am veditu mai departe în dicționarulu, că se strica cuvintele numai pentru a se pazi strinsu sistem'a ortografică, de exemplu: calendare, locasiu, fontana, etc. 5.) Semnele ortografice *di, ti, si* nu se știe deca este a se pronunția sunetulu fundamentale sau colu derivatu. Deci propun a se luă conșințiunea, ca mai 'nainte d'a se face reviziunea, să numim o comisiune, compusa și din membrii comisiunii lessicografice, insarcinând-o să vie c'nu raportu asupra ortografiei.

Presedințele observa că cestiunea este deslegată, fiindu-că ortografi'a s'a lasat d'o parte și s'a decisu a se intră în fondu.

D. Odobescu cere unu felu de 'ntielegere prealabilă, d'a se asidia principiele conformu propunerilor d-lui Ioescu. Atunci vomu pôte înaintă bine.

D. Ionescu cere a se regulă pozițiunea fia-caruia și cere a nu se 'nchide discușiunea generală, căci are să mai adauge la cele ce a spusu spre a pôte veni la conșințiune.

D. Laurianu. Cestiunea generală este 'n dezbateri. Rogu dar pe toti membrii să iee cuvîntulu spre a se pronunția ca să vedem cine ce are la anima.

D. Ionescu ar fi doritu să vorbescă cei ce n'au luat inca cuvîntulu. Nu putem evita să ne pronunțăm și asupra ortografiei, dar n'avem să ne pronunțăm asupra principielor, ci numai asupra aplicării. D. Urechia dice, că n'are să se scrie phantomu, ci fantomu, etc. Eu credu, că n'avem să decidem, ci se scriem de exemplu philosphia si filosofia, thesauru si tesauru, etc. În asta privința mai observu, că ortografi'a Italianu, de la cari si noi amu imprumutatu p' ch=k, este cea mai acomodată: se i urmăm, să modificăm ca să usurăm scrierea. S'a disu despre co, coci, pentru ce se scrie cu o? D. Cipariu scrie cu a, dar le departe, asiă și 'n cărțile vechi bisericesci; altii erasi

scriu cu semnu: că-cc. Avem să decidom și asupra acestui punctu. Să începem de la litera A. Aci 'ntempnăm dificultăți fonetice, gramaticale, etc. Scrierea, definițiunile, accontele etc. tôte modificările din punctulu de vedere etimologicu. Să lasăm cestiunea de filologia generală și să ne apucăm de aplicarea practica. D. Ionescu resume: să nu facem glosaru, ci să punem tôte cuvintele 'n dicționarulu. Cîndu se elabora dicționarulu trebuia să se facă și glosarul. Cuvintele îndoișse după etimologia și forma, suspecte a fi straine, suntu puse în glosaru; acum vomu alege pe cele mai multe, chiar și din cele straine și trebuie a se pune 'n dicționarulu, notandu-se că suntu straine. Asiă a urmatu si Littré: de exemplu „dauna“, este pusă 'n glosaru. Dagueroty, daru, divanu, dama, etc suntu asemenea puse acolo. Inse „dauna“ este cuvîntu romanescu, usitatu în Moldova, și este formatu ca „scannu“; Dagueroty, este formatu de la numele propriu Daguerre, inventatorele artei numite după numele seu; divanu, este în institutiunile noastre, etc. Reclamam dar dreptulu în dicționarulu și pentru aceste cuvinte.

Definițiunile suntu bune și — lasandu-se din ele discușiunile, cum am dice partea polemica, potu intră în dicționarulu.

Asiă trebuie să intre și cuvintele: dură, etc. (de a dură=revoluțiune, durare=a face tare, apoi durare=urmare, să lasăm numai cea-a ce nu se dice). Biserica durată de lemnu se dice în Moldova= construita, dar acat'a se dice numai de biserică, se pôte inse dice, cum dice d. Massimu „de stejaru“, adică semnificandu durare. Espresiunea populară *duretu*, me ia în duretu; asiă durdura, =amu trasu o durdura etc. să se trăca în dicționarulu. Precum am datu comisiunii lessicografice libertatea, d'a urmă o sistema, asiă vomu d'a si comisiunii de reviziune sau elaborarea definitivă a dicționarului. Nu ne putem pune pe terenulu generalităților, ci la aplicarea practica. Cătu pentru semne, fiindu că fissăm și pronunțarea, să punem în parentese acele cuvinte, cum s'a disu de exemplu co, co-ci (că, că-ci.) Noi putem să facem rectificările necesare, comisiunea propusa n'ar pôte să le faca pînă a nu se vederile nostre; de le vomu face noi, atunci lucrările nostre voru servi de îndreptari la redacțiunea definitivă. În fine d. Ionescu se resume astu-felu: procedem la reviziune, în lipsa de regulamentu speciale, ne ocupăm din litera 'n litera, indicăm ameliorările, pentru a se face o sistema mai perfectonată. Să vedem dificultățile ce 'ntempnăm la redacțiunea noștră, și să deslegăm, și lucrarea noștră va servi de indicațiune generală la lucrarea redacțiunii definitive.

Trecendu apoi la partea a două a cuvintarii sale, d. Urechia arăta, că nu merita să fie lasatu între membrii nelucratori căci dsa si-a facutu dator'ia, a scriu literale N și O cu cari fusese insarcinatu de societate. Provocat de vorbele d-lui Baritiu, d. Urechia citeșco corespondința preschimbata între dsa și delegatiune.

D. Urechia adaugă apoi, că nu face o reclama asupra comisiunii lessicografice, ci lasa apretării adunării procederea ei. Deca inse comisiunea lessicografică ar d'a a 'ntielege, că neprimirea lucrării mele a fostu din cauza, că nu merita, atunci asiă cere cu respectu onor. secretăți să renunșesca a comisiune, care se cercetede și să raporte. Ve promitu, cîndu mi-s'aru probă, că literale N și O suntu mai diosu de lucrările comisiunii lessicografice, mi-voiu cedă acestu scaunu altui membru mai capabile. D. Baritiu pretinde, că n'am lucratu vocabulare. Dar cine i spune d-sale, că n'am gata vocabularulu tipograficu? D. Odobescu știe, că me ocupu de ani și c'nu altulu de orologeria cu onor. maestrul Popovici: facu insarcinarea academice. De ce nu le amu presintatu? Pentru că patiel'a literelor N și O m'a pus pe gînduri.

Massimu dice că cestiunea ortografiei s'a deșbatutu în mai multe ședințe: a fostu nu numai la 'nceputu, dar și 'n anii urmatori la ordinea dilei, și crede că societatea academică se va ocupă mereu de ortografi'a. Analele societății arăta că u fostu trei proiecte de ortografi'a (Munteanu-Massimu-Cipariu) cari tôte s'au luat în discușiune, dintre cari s'a admis unu 'n modu provisoriu. La cele dise de d. Urechia, observa că, deca Francezii în timpu d'atatea secole de ani n'au ajunsu la stabilirea ortografiei, cum putem noi, înca d'acum? Să intrăm în discușiune, apoi să vedem deca avem să mai restringem si ce? Cătu pentru plansoarea, pôte pre drépta, a d-lui Urechia, că nu i s'a primitu lucrarea, este adeveratu că dsa mi-a disu să ne adunăm în comisiune și să vedem elaboratul d-sale. De la mine, dice d. Massimu, n'a spendiuratu impedocarea, ci — deca nu s'a facutu esaminarea, și deca opera d-lui Urechia nu ni s'a presintatu la timpu, precum chiar 2 côle din lucrarea d-lui Baritiu, comisiunea lessicografică, ingrigiata, că nu va ave lucrările la timpu, a procesu înainte. Comisiunea lessicografică s'ar fi bucuratu, deca primia la timpu lucrarea d-lui Urechia, căci se pôte că 'n lucrarea d-sale ar fi gasitu vr'o acisițiune, vr' unu margaritaru ce pôte comisiunea lessicografică a scapatu din vedere, ori că i-au fost

cu totulu necunoscutu. Deca inse, din caus'a intardiării, lucrarea d-lui Urechia nu s'a potutu luă 'n dicționarulu, lu-rôga s'o presinte din nou și se va pôte bine folosi la edițiunea a II a dicționarului. Er cătu pentru cestiunea de demisiune, crede că nu d. Urechia o pôte pune, dsa care are meritulu recunoscutu d'a fi conșințatu la 'nfiintarea și organizarea societății academice. Dsa va stă aci cu noi și va lucră mai departe deca nu la dicționarulu, negresitu la secțiunea din care face parte, cu atăt mai virtuosu, că procederea comisiunii lessicografice a fost dictata de necesitate, avendu a merge 'nainte.

Baritiu, în cestiune personale, dice: 1) că n'a vorbitu în particularu, ci peste totu, ba că insasi fruntea natiunii, inteligenti'a n'a vrutu sau n'a patutu, în fine n'a facutu unu dicționar etimologicu; 2) că, după ce s'a 'nfiintatu societatea academică, a provocatu și ea din nou inteligenti'a, ca să aducă vocabulare, dar nici acat'a nu s'a facutu. Atunci societatea academică a vediu necesitatea d'a se apucă insasi de lucru și a numi comisiunea lessicografică. Er ce se țiene de d. Urechia, cu tôte că sciamu, dice d. Baritiu, că dsa are unu elaboratu, n'are de ce se plange: si eu am patit'o, dar observu că n'am vorbitu de dicționarulu, ci de vocabulare, ceea ce e cu totulu alta lucrare, ceea ce inse nici eu insami n'am facutu. Cătu pentru ortografi'a, lucrulu e simplificatu, căci la 1869 s'a votatu, deci d'asta dată se lasăm d'o parte această cestiune și să ne ocupăm de ceea ce o 'n imbracaminte, în insasi vestimentu, cum amu dice, căci putem reveni asupra cestiunii de ortografi'a; acum inse, spre a castigă timpu, se procedem la esaminarea corpului, er nu la form'a dicționarului.

Laurianu, multiamindu d-lui Urechia, că renunția la reclamare, lu-asecuro că i va da satisfaciune prin propunerea ce are se faca cu d. Odobescu, pentru a se tipari specimene din elaboretele tutoru membrilor, cari au lucratu si voru lucră d'aci 'nainte. Nici lucrările d-lor Baritiu și Hodosiu n'au remasu neschimbate. Va insiste, precum dise mai susu, a se tipari lucrările membrilor cu speșele prevedute 'n regulamentu.

Urechia arăta, că societatea s'a ocupatu de ortografi'a dicționarului în 1870, dar în modu astu-felu, că se lovi, cum se dice cam vulgaru, cu capulu de parote. În 1870, societatea academică a fostu otaritu, ca acum să revêda litera A, fara prealabile stabilire a ortografiei. Cei s'a 'ntemplatu? — Aca că de la primulu pasu s'a opritu de cestiuni ortografice. D. Urechia citidia mai multe exemple din analele pe 1870, din cari arăta, că societatea academică a totu amenat deslegarea 'ntrebarilor ortografice pe cîndu va face edițiunea sa de dicționarulu. Ei bine, dice d. Urechia, este acum întrebarea la ordinea dilei. Dsa sustiene acat'a părere și cu alineatul ultim al regulamentului pentru scrierea provisoriu din 13 septembrie 1869. Acestu alineatu suna asiă: „acestu modu de scriere este provisoriu și numai pentru societate pînă la definitivă stabilire a ortografiei limbii române“. D. Urechia termina sustienendu cu d. Caragiani, că nu se pôte discută dicționarulu fara a d'a vorbelor loculu ce trebuie să lu aiba, er loculu acel'a nu-lu potu ave de cătu după modulu cum suntu scrise, după ortografi'a.

Hodosiu crede, că s'ar procede mai corect, deca s'ar face unu regulament; atunci reviziunea ar înaintă mai cu 'nlesnire. Pe cătu timpu nu se va face acat'a, vomu divagă. Cere dar ca reviziunea să se faca după anumite principie stabilite.

Odobescu desvolta propunerea sa cuprinsa în cele 8 puncte cunoscutu și dice că de amu procede astu-felu, că se luăm litera A din tôte punctele de vedere dăm antaiu de exemplu de apostrofu, dăm apoi în cuvîntulu cutare, și asiă după propunerea d-lui Ionescu — n'am ajunge la unu rezultat. Cere dar a se luă în discușiune propunerea d-lui Ionescu, care mi-a placutu și pe care amu resumat-o în 8 puncte (citeșco cele 8 puncte, în cari resume propunerea d-lui Ionescu.) Cere ca aceste 8 puncte să se puna unulu câte unulu în discușiune, pe urma să lasăm, ca să lucrede comisiunea în cursulu anului.

Urechia declara, că sustiene propunerea d-lui Odobescu și că prin urmare cere a se aplică regulamentulu

Massimu declara, că nu știe în ce pozițiune se afla societatea. Se intrăm dico dsa, conformu decisiunii luate, în discușiunea reviziunii, și atunci vomu vedea c'avem să formulăm, nu 8 puncte, ci multu mai multe. Cere dar a se intră imediatu în lucrare, și apoi se va vedea ceea ce este de conservatu și ce de lasatu. Proiectulu este facutu, și-lu cernem, dar să nu intrăm în discușiuni generale.

Caragiani face propunerea să se numesca comisiunea, care se stabilșca regule pentru modulu intrării în reviziune.

Hodosiu dice, că conșințiunea luata nu esclude, d'a se votă ore-care principie.

Odobescu dice, că s'a votatu intrarea în reviziune, dar acat'a nu esclude discușiunea punctelor d-sale. S'admitem acat'a.

1) Observations sur l'orthographe française.

2) Nouveaux essais, p. 216.

Baritiu dice, că se potu luá punctele cele 8 in discussiune, dar se va vedé, că suntu mai multe. Timpulu fiindu inaintatu, se curmámu acum discussiunea si se vedemu deca avemu altele la ordinea dilei, apoi se mai dámu timpu si sectiuniloru.

Odobescu dice, că sectiunile n'ar puté face de cátu lucrári necomplete, pe candu societatea este datória mai multu pentru dictionaru. Sê facemu revisiunea, dico d-sa cáci publiculu ascepta cu impatientsia opor'a revisiunii.

Tempulu fiindu naintatu, si probandu-se necesitatea de a se tiené siedintia in sectiunea istorica se incheia discussiunea pentru siedintia presente. —

Comitatulu Severinului, in 17/8 sept. 1874.

In diu'a de taierea capului Stalui Ioanu se tienú aici congregatiunea comitatensă. A fost scurta, dar un'a din cele mai importanti din tóte cele de pan' acuma, pentrucă se puse la intrebare existintia comitatului.

Este cunoscutu, că dupa proiectulu de lege despre arondarea municipieloru, comitatulu Severinului are a se contopi in Comitatulu Carasiului. Ministrulu de interne insa in urm'a pedeceloru ce a intimpinatu ca acestu proiectu s'a aflatu indemnatu a concede acelor comitate, cari nu se potu sustiené cu cele 10% dupa darea drépta ce se platescu dela statu — ca sê arunce alte 10%, dar astfelu ca 5% sê se intrebuintedie pentru drumuri si spitale.

Aplicandu acum acestu principiu la comitatulu nostru, aflámu, că da ca drépta este: 167937 fl. 97 cr. v. a. Do aici 10% dela statu facu: 16793 fl. 79 cr. 6r cele 10% concese de ministru 16793 fl. 79 cr. Adeca laolalta: 33587 fl. 58 cr. v. a.

Spesele administratiunii Comitatului dupa preliminarulu facutu suntu: 61265 fl. Subtragandu acum sum'a de 33587 fl. 53 cr., romane: 27677 fl. 42 cr. neacoperite, cari facu 16.5% din darea drépta. Daca s'ar incorporá inse si municipulu Caransebesiului la comitatu, atunci ar scadá percentele la 15, pentrucă Caransebesiulu dupa darea drépta de 14000 fl. ar contribui 1.5% la spesele administratiunii comitatului.

Prin urmare se vede, că locuitorii pentru sustinerea comitatului Severinu ar trebui sê platésca pe langa cele 10% ce li le lasa statulu, inca alte 26.5%, respective 25% dupa darea drépta pe calea aruncului.

Presedintele congregatiunii, D. Comite Iakobb, aretandu folósele ce resulta pentru locuitorii din fostulu regimentu romano-banaticu prin sustinerea comitatului, provocá reprezentantia, ca cu ori ce jertfa sê sustiena comitatulu.

Protonotariulu Banovics apoi, intr o cuvintare mai lunga, vrú se indigetedie modalitatea, cum s'ar poté acoperi aceste spese. Densulu se silt a aretá, că aceste 26.5%, respective 25%, vor scadá si numai unu anu va avé comitatulu de a le suportá, pentrucă dup' aceea se vor regulá dările si la noi ca si in provincialu si se vor supune la contributiune si alte obiecte, cari pan' acuma au fostu scutite de ori si ce dare. Acest'a fú intielesulu cuventării; dar dlu protonotariu vorbesce romancesce totu asiá de rou, ca si Comite Supremu, do aci urmá că mai nici unulu din reprezentanti nu-lu potura pricepe, si asiá tóta lung'a lui cuventare avú fôrto pucina putere convingátoria. In finea cuventării dlu nostru ascurá reprezentantia, că densulu este pentru sustinere comitatului „ori lu-vor alege de vice-comite ori nu“, cáci elu scie sê se lupte ou seracia sa*).

Dupa ce nici comite, nici protonotariulu nu scit se espuna obiectulu bine romancesce, éra coialtá vorbitori mai multu lu-incurcara, decâtu esplicara — desbaterca se lungi mai multu decâtu ar fi trebuitu. Unele trasuri caracteristice din acésta desbaterca nu le putomu trece cu vederea. Anume provocarea Dlui I. Brancovicu, ca conumele se aduca ori si ce jertfa pentru sustinerea comitatului, cáci acest'a esto de nespunu folosu cu deosebire pentru negutiatorii din Caransebesiu. Cándu inse lu-provocara fostii granicieri, ca sê li spuna densulu, ce jertfa aduce

* Alte poite nu mai are D. Banovics? — Óre ce ar dice magiarii, cándu intr' unu comitatu curatu magiaru li sar impune domni de armeanu, bunevatiu s. a. caril li-ar maltratá limb'a lorú asiá precum ne maltratédia D. Iakobb si D. Banovics pe a nostra? Óre si-aralege ei de buna voia atari domni? — Éca respunsulu nostru indirectu la provocarea indirecta a Dlui Banovics. Refer.

orasiulu Caransebesiu pentru sustinerea comitatului, fiindu că Caransebesiulu trage celu mai maro, séu mai totu folosulu de dupa comitatu, — atunci s'ê fi vedutu pe D. Brancovicu cum luá posur'a de *Burgermeister*, si intr'unu tonu iritatu si intr'unu modu cu totul neparlamentariu dise, că densulu respinge astfelu de intrebári si nu sufero, ca aci sê se vorbésca despre sórtca orasiulu seu. Tot asiá si D. Ionescu**), carele la sferitul cuventării, presupunendu de buna séma că reprezentantii nu-i vor dá multu crediementu, incepú a se jurá, că Ddiu sê-lu amutiásca, sê-lu amortiésca si sê-lu incremenésca, daca nu va vorbi elu pentru sustinerea comitatului din inima curata si fara nici unu interesu personalu***).

Cu tóte aceste reprezentantii pusera dóue conditiuni sub cari densii votédia spesele comitatului: incorporaroa municipiului Caransebesiu la comitatu si reducerea dirigatiloru si a speseloru, esprimendu-si totdeodata dorintia ca dirigatorii comitatensii sê fie romani harnici, credinciosi Majestátii sale si tierii, si carii au increderea poporului.

Comitele dechiará, că cestiunea orasiului Caransebesiu nu se poté pertractá in congregatiunea comitatensă, si asiá se primi numai a dóa propunere, adeca reducerea dirigatiloru si a speseloru, despre cari vom vorbi mai la vale.

Dupa ce astfelu se primi sustinerea si spesele comitatului, domniloru li se luá o pétra de pe anima si-i veduramu, că resulfara mai usioru. O singura propunere mai erá. Mai multi reprezentanti adeca observandu, că nu se respectedia legea despre limba, ei unii judecatori dau sentinte in limb'a magiara, séu respingú petitiunilo cari suntu in limb'a romanesca: facura propunerea, ca in vertutea §-lui 2 din art. de lege XLVI din 1868, sê se decretedie limb'a romanesca de limba protocolaria in comitatulu Severinului. Acest'a nu le placú Domniloru si dicandu, că legea se observedia si deci că propunerea e de prisos, o luara numai spre sciintia.

Nu voiu a face responsabile pe D. Banovics pentru ceea ce se intempla la judecatoria, dar numai un'a sê ni-o spuna, pentrucă se tiene de sfer'a dsalei. Óre cum de s'au datu din partea comitatului la comunc, tiedulele de vito si protocólole pentru evidintia lorú numai in limb'a magiara? — Ori dóra că D. Banovics si aci se tiene de legea din 48? — Aceptu acestu respunsu. —

Reintorcu la cestiunea asistintiei cottului, adeca la reducerea dirigatiloru si a cheltuieliloru. Acest'a s'ar poté cefteui in urmatoriulu tipu:

Vice-Comite 2400; protonotariulu 1500; vice-notariulu 1020; fiscalulu-comit. 1120; presied. sedrii orfanali 1120; 1 notariu 900; 2 asesori 2000; cassariulu 1020; revisorulu, totu odata si la sedria orfonale 900; controlorulu, asemenea si la sedria orf. 800; fisiculu, pre langa prassea-i privata 900; in gineriulu, pre langa venitele-i private 1100; tutorulu gener. 690; archiviariulu 790; protocolistulu, totu odata si la sedria orf. 690; espeditorele, asemenea si la sedria orf. 690; 2 cancelisti 1150; litografulu 460; 3 diurnisti 900; 2 servitori, cu imbracaminte cu totu, 520; 4 panduri 840; 4 judi cercuali 5600; 4 adjuncti 2400; 4 medici cercuali 3040; 4 diurnisti 1200; 4 panduri calári, totu odata si pentru imbracaminte si pentru cai, 1440; 16 panduri pedestri, si imbracaminte, 3360 fl. v. a.

**) D. Pepi Ionescu pentru nenumeratele si neuitatele merite (?) ce si li-a lasatu prin Carasin, petotindenea pe unde a fost, — este denumitu de protonotariu onorariu la comitatulu Severinului! D. Iakobb, comitele nostru este unu omu tare siodu! Refer.

***) Este cunoscutu, si D. Pepi o dise singuru, că vre a sê devina protonotariu actualu la comitatu, pentrucă municipulu Caransebesiulu sub administratiunea lui si a lui Brancovicu trage de mórtu.

Intru altele ne miraramu, că D. Comite nu se aflá indemnata a indrumá la ordine pe acesti doi domni si a li aduce aminte, că nu le este iertatu a fi gura in congregatiune ca reprezentanti ai orasiulu, pentrucă ca la atari nu li-ar fi loculu aci. De altcum trebuie sê marturisimu, că D. Comite in congregatiunea acésta se tienú mai multu de lege, decâtu in congregatiunea penultima, cándu lasá, ca sê votedie si dirigatorii onorari in contra art. de lege XLII §. 48 din 1870, care abatero dela lege D. Banovics nu scit se o scuse altcum, decâtu luandu-si refugiu la unu neadeveru, si dicandu că Dloru se tienú de legea din 48. Si cu tóte acestea D. Banovics vrea sê tréca de omulu legii, ba vre sê-lu alogemu si de Vice-Comite. Refer.

Mai departo in centru: spese pentru rechise de scrisu, pentru incalditu si iluminatiuni la anu 1000; totu acestesi pentru 4 judi cercuali a 100 = 400; pausiale pentru calereti 400; spese pentru diete si calatorie 1000; si spese neprevedute 1000 fl. Sum'a totala: 42340 fl. v. a.

In aceste sumo o cuprinsu: salariulu anuale de impreuna cu banii de cortelu si pausiale de calatoria pentru cei ce au de a intreprinde atari din oficiu; vice-comitele, protonotariulu, judii cercuali si adjunctii lorú, precumu si pandurii calari au sê capete cortele naturali.

Asiadara spesele necesarii ale comitatului nostru ar fi: 42340 fl. cari subtragandu-le din preliminarulu de: 61265 fl. s'ar poté face economía de 18925 fl.

Prin urmare ar mai trebui aruncate vre o 14% dupa darea drépta si nu 26.5%.

Acestu proiectu se poté fôrto usioru cefteui pe langa pucina buna vointia si intieptiune, pentru care lu-recomendámu si la locurile competent, celu pucinu pan' atunci, pana candu se va regulá contributiunea si la noi, si pana candu ni se vor deschide isvórole de venitu in comitatulu nostru. —

In fine mai avemu sê adaugemu, că in congregatiunea orasiensăca din 14 l. e. se hotari, ca sê se sustiena municipulu sub cuventu, că orasiulu are destule venituri; candu insa a dóua di veni cestiunea scóleloru pe tapetu, D. Brancovicu dise că nu suntu bani pentru ca sê ne facemu scóle elementarie romanesce si sê le lasámu sê se sustiena statulu (c'apoi va sê ni se propuna éra si nomtiesce.) Dar despre caus'a scóleloru cu alta ocaziune. —

Parastasu pentru Iancu.

Serbarea aniversaria a dilei, in care éroulu nostru *Avramu Iancu* a trecut la cele eterne a devenitu pentru poporulu din comuna Cebea, unde e immormentatu, si pentru inteligintia si poporulu din apropiere, aceea ce a trebuitu sê devina: un'a dintre cele mai mari serbatori.

Acésta serbatóre s'a serbatu si in anulu acésta, dominea in a 20. septembre, cu tota solemnitatea, prin unu parastasu pentru repausulu sufletulu marelui érou. Inainte de parastasu s'a celebratu liturgia si indatu dupa misa s'a inceputu celebrarea parastasului prin trei preoti, pontificandu dnulu protopop din Bradu. Sub totu decursulu acestora s'au datu salve numeróse in onórea actului solemn ce se petrecea. Parastasulu s'a inceputu in biserica si s'a continuatu si finitu afara, la mormentulu éroului, care éra prestu totu acoperitu si deioratu cu flori si girlande, omagie de recunoscintie si admiratiune din partea dameloru si tiereneloru romane. Intre aceste, dupa datina, nu lipsiáu nici asiá numitele „paose“, aduse ca pomana pentru repausulu sufletulu neuitaverului érou. Tóte aceste si tote corimonele, pretre-cute cu pietate intre sunetulu trescuriloru, spunea publiculu adunatu, că serberdia o mare serbatoro nationale. Iubirea si aderintia, cu care poporulu a iubit si adóratu pre marele seu érou, se manifestá la acestu actu prin o adunca pietate catra umbr'a lui.

Poporulu asistinte a fostu numerosu. Inteligintia din Baia-de-Crisiu si din Bradu, in urm'a avisarei ce li-s'a facutu din partea preotiloru din Cebea ca initiatori, inea a fostu bine reprezentata, cu exceptiunea celor cari ducu, si poté că trebuie se duca (?) o vietia non plus ultra de pitici. Danelo inse, cari facu decóre ori carei societati, abiá au fostu in numeru de patru; celelalte tote s'au distinsu prin absintia, de si departarea de la Baia de Crisiu pana la mormentulu martirului *Iancu* nu este nici de unu patrariu de ora, mergendu pedestru si cu tóta comoditatea. Onóre celor patru cari nu crutiara osteneála a veni la mormentulu martirului libertatii si a asiste la parastasulu aceluia, éra cole absinti binevoiesca a ni sensá deca de astadata nu le potemu laudá zelulu.

Ar fi de doritu ca si pe alte locuri intre romani s'ê se faca parastase pentru iubitulu nostru martiru, ca — generalisandu-se acestea, sê aretámu si prin acésta, că aderámu la principiile de libertate, egalitate si fratiotate pre cari le-a reprezentatu si pentru cari s'a luptatu si a suferitu.

Am fi fericiti deca nu am avé de a amenfi si o imprejurare dorerósa, care trebuie sê laso impresiune amara in toti aceia, cari cercetedia mormentulu desu amentitulu nostru érou.

Precátu érá de mare mangarieea celor do facia, vedendu aderintia si pietatea publiculu catra érou, intocmai asiá de mare érá dorerea, vedendu mormentulu lipsitu si de cea mai mica si mai modesta cruce, negum de mormentulu ce-lu merita!! Se pare, că sórtca s'a conjuratu contra tut uroru barbatiloru mari, si cu deosebire la noi romani, condamnandu-i in vietia la suferintie amara, éra dupa mórtu sê fia mai do totu parasiti si uitati. — Avemu inse destuala incredere in tari'a si sentiulu de demnitatea nationale a romaniloru, si sperámu că nu voru intardi a dá éroului martiru tributulu cuventu, mormentulu ce-lu merita.

Asiá sê fie!!

Iulia

Baia de Crisiu, (Com. Zarandu) la 18 sept. 1874. —

(La cestiunea arondării comitatelor). Ministoriulu de interne inea in lun'a trecuta a tramisu o ordinatiune autoritáti Comitatului nostru prin care o provóca, sê se dechiaro deca este in stare a-se sustiené cu sum'a de 23028. fl. 99 cr, care este 20% a contributiunii anuali de 115. 144 fl. 98 cr, si in casu candu nu ar fi in stare cu acele 20% a-se sustiené, nu afla de lipsa ca Comitatulu Zarandului sê se contopésca in Comitatulu Hunidórei? —

Acésta ordinatiune a ministeriulu, pertractandu-se in siedintia comitetului comitatensu din 7 a curentei, dupa ce protonotariulu ca referinte ceti propunerea ce o publicámu mai la vale se incopú desbaterca asupra ei. Dintre numerosii membri ai comitetului se aflara 2 virilisti magiari, adeca: *Kirmyi Lajos*, dirigatoriulu de minc din Bradu, si *Ribiczey Ferencz*, advocatu din Baia de Crisiu, cari nu primira propunerea si se dechiarara pentru contopirea comitatului nostru in Comitatulu Hunidórei. Cumca acesti 2 individi nu cu argumente au combatutu propunerea si cá bietii fusera inblatiti cu argumente tari de mai multi, de sene se intielege. Astfelu propunerea, cu exceptiunea acestoru 2 virilisti, fú primita unanimu, si prin comitele dechiarata de conclusulu comitetului.

Precum sum informatu, conformu conclusului, s'a si facutu asternere ministeriulu de interne si s'a aretatu si cu documinte s'a constatatu, că contopirea Comitatului Zarandu ori catra Comitatulu Hunidóra ori catra altu comitatu vecinu, dupa ratiune esto imposibile, si că Zarandulu este in stare a se sustiené cu cele 20% a contributiunii, fiindu că aceste 20% facu: 23028 fl. 99 cr. ére aspre sustinerea Comitatului este de ajunsu sum'a de 22710. fl. —

Pe langa tóte aceste, unii vreu a sei, că ministeriulu magiaru, autoritatoa comitatului a ascultat' o in acésta privintia numai pentru forma de o parte, éra de alta parte că nu si-a potutu int'pui, cu Comitatulu Zarandu sê fie in stare a se sustiené cu acele 20%. Suna adeca, că stergerea Comitatului Zarandu esto dejá de multu decisa prin cabinetulu dlui Bittó. — Desi eu nu sum optimistu, si încátu va cunoscu antipatia guvernului magiaru in contra nationalitatiloru, si deosebu in contra romaniloru, totusi mi-place a crede, că guvernulu numai din rancóre in contra romaniloru nu se va compromite naintea lumii. Contra argumenteloru si dateloru aduse si reproduso in adres'a comitetului asternuta guvernului in acestu obiectu, nu se poté aduce nici cátu negru sub unghia. Noi am aretatu cu dato positive si cu cifre nedispunaveri, că comitatulu o in stare a se sustiené cu 20% si cá anessarea Comitatului Zarandu catra ori care Comitatu dupa ratiune esto imposibile. Numai si numai din rancóre sê se nimicésca acestu comitatu, eu nu credu, cáci astfelu de fapte dediosescu si pe individi privati, cu atátu mai multu ar do-dios pe unu guvern, care se numesco pe sino *guvernulu constitutionalu*. Altcum de vom traí, vom vedé. —

Ilie.

Conclusulu

Representantiei cottului Zarandu, in
causa arondării comitatelor.

Cu privire la pozitunea acestui Comita-
tatu, precum la greutățile neînvingibili, co-
ar întimpină împreunarea Comitatului Za-
randu cu alu Hunidórei, cum sunt între al-
tele: departarea comunelor din Comita-
tulu Zarandu de capital'a comitatului Huni-
dóra, Deva. — Mai departe cu privire, că co-
mitatulu Zarandu cu Hunidóra și respective
cu Deva comunica pe drumulu, ce duce prin
valea Caianului, care — fiindu încunjuratu
de mai multe riurele de munte rapedi, ori
de câte ori și ori câtu de bine se fia reparatu,
luandu-se afara lunele de véra, devine aprópe
neamblatu; éra la finea acestui drumu, la
Sioimasiu, este fluviulu Muresiu, pe care ne-
fiindu vr'unu podu stabilu, comunicatiunea se
face adese cu periculu vietiei pe unu podu
(brodu) amblatoriu, in stare de totu primi-
tiva; și apoi fiindu acestu fluviu in tempulu
de érna acoperitu de ghiatia, éra primavér'a
și tómn'a esundandu a dese, comunicatiunea
de multe ori devine câte 8—12 zile impede-
cata cu totulu.

Afara de aceste, in comitatulu Zarandu
nu esiste nici cale ferata și nici drumu de
statu de o parte, éra de alta parte departarea
comunelor, de la Deva se urca la 12—17 mile
ceea-ce — abstragandu dela greutățile mai
asus insirate și dela pozitiunea muntósa a
acestui Comitatu, cere unu tempu dela 2—4
zile și mai bine pentru a face o cale toria
pana la Deva și inderetru.

Apoi mai luandu in consideratiune tóte
acele greutăți și impedecaminte neînvingi-
bili, cari sunt specificate in subscerneria re-
presentantiei acestui comitatu din 10 decemvre
1873, adresata ministeriului de interne; —

Considerandu in fine, că in casulu de in-
trunire a comitatului Zarandu cu cottulu Huni-
dórei, administratiunea teritoriului Zarandu-
lui, in urm'a greutăților neînvingibili mai
asus aretate, devine imposibile; ceea-ce
atatu statului, câtu și locuitorilor din Za-
randu va causá o dauna nereparabile, ba ce
e mai multu, prin acestu actu intréga popu-
latiunea din Zarandu s'ar ruiná totalu, atátu
materialminte, câtu și spiritualminte.

Prin urmare reprezentantia acestui co-
mitatu nu numai nu afla consultu a se im-
preună cu comitatulu Hunidórei, ci din con-
tra basata pe motivele acum insirate, o ast-
felu de impreunare o tiene de imposibile și
in interesulu locuitorilor acestui comitatu
la asiá ceva cu atátu mai putienu si-póte dá
invoirea sa, pentru că intrunindu-se Zaran-
du cu Hunidóra, locuitorii contribuabili
din cottulu Zarandu, totusi nu vor fi scu-
titi de sub repartitiunea, și propriamente re-
fuirea percentelor respective, de unde ur-
média, că ei prin acésta impreunare absoluta-
mente n'ar castigá nici o usiorintia, ci dupa
cele mai susus memorate, li s'ar causá o nes-
pusa dauna materiala, éra in respectulu spi-
ritualu și culturalu s'ar ruiná totalu. Repre-
santantia acestui cottu basata pe esperintia
de pana acum, și luandu in consideratiune
caracterulu și moravurile locuitorilor de
aici, este deplinu convinsa, că acestu comi-
tatu, pe langa o energia, zolu și diligentiua a
corpului seu de oficiali, și pe langa o econo-
mia buna, introducandu-se sistemulu casse-
loru domestice, din 20% a contributiunii cal-
culata cu 115 144 fl. 98 cr., conformu preli-
minariului aclusu sub A, se va poté sustiené,
fora ca administratiunea se suferé celu mai
micu scadiementu. Acést'a o va poté face cu
atátu mai vertosu, deórece pe teritoriulu
acestui Comitatu nu sunt drumuri de statu,
éra cele de tiéra se sustienu cu lucrulu pu-
blicu, prin urmare pentru aceste nu se re-
cere nici unu felu de spese; asemene nu se
receru spese pentru sustienerea spitalului de
comitatu, dupa ce acést'a are fondulu seu
separatu, și asiá întregi acele 20% se potu
intrebuintá numai pentru administratiune.

Mai departe, deca vom luá in conside-
ratiune reformele de contributiune, ce se in-
tentioné dia din partea guvernului, nu incapo-
nici cea mai mica indoéla, că prin acést'a —
crescendu insasi contributiunea directa a
acestui comitatu, vor cresce chiar și cele 20%

In urma dupa ce, conformu punctului 4
din intimatulu ministeriului reg. ung. de in-
terne, anghiuirile evidente și teritoriale iso-
late sunt a se aplaná prin arondare, — rela-
tivu la acést'a câteva comune din comitatulu
Hunidóra taia in Cottulu Zarandu și formédia
unu anghiu evidentu; aceste comune in in-
tielesulu ordinatiunii ministeriali ar fi a-se
anessá Zarandului din oficiu, prin care anes-
sare ar cresce darea directa și cu acést'a și
cele 20%. —

Considerandu inse pozitiunea geogra-
fica și limitele naturali ale comitatului Za-
randu și a le comitatelor vecine Hunidóra,
Alba inferióra, Biharu și Aradulu, precum cu
privire la estinsele teritoriale a le acum numi-
teloru comitate vecine ar fi mai cu scopu
atátu din punctu de vedere alu promtei și
bunei administratiunii, câtu și chiar din res-
pectulu usiorării contribuabililor, ca acestu
comitatu se se maréca și propriamente aron-
dedie in modulu și pe bas'a motiveloru des-
voltate in subscerneria nóstra, adresata mi-
nisteriului de interne la 10 decemvre 1873,
nr. 2373. —

Dar chiar și atunci, deca ceste casuri
mai in urma memorate n'ar obveni de locu,
comitatulu Zarandu, dupa cum s'a aretatu
mai susus, totusi este in stare a se sustiené cu
teritoriulu seu actualu prin 20% din contri-
butiunea sa actualu. Dreptu acea se decide
facerea unei subscernerii catra inaltulu mi-
nisteriu de interne, care — pe langa o detaiata
lamurire a acestoru improjurări, se fie rogatu
ca se binevoiesca comitatulu Zarandu seu a-lu
arondá in intielesulu acum citatei subscernerii,
dte 10 decemvre 1873, nr. 2373, ca juredic-
tiune de sino statatoria, cu resiedinti'a in
Baia de Crisiu, seu in câtu in acésta privin-
tia ar obveni óre-cari impedecaminte, a-lu lasá
și mai departe intactu, ca unulu ce este in
stare a se sustiené din 20% a-le contributi-
noi sale de statu. —

Planu de preliminaru,

alegatu la acestu conclusu:

1. Leaf'a anualu a Vice comitelui 2000
fl.; a protonotariului 1300; a unui vice-no-
tariu 700; a tutorelui publicu 800; a aloru 2
asessori orf. á 800 fl. 1600; a fiscalului
de comitatu 600; a perceptorelui 800; a
ratiocinistului 700; a protomedicului 800;
a ingineriului 800; a archivarului 600;
a expeditorelui și protocolistului 500; a aloru
3 cancelisti de comitatu 1200; a unui veteri-
nariu 300; a unui comisariu de persecutori
600; a aloru 2 pretori 1800; *) a aloru 2 ad-
juncti de pretori 1000; a aloru 2 submedici
1000; a aloru 3 persecutori și provisiunea de
cai 2400; a aloru 2 servitori de cancelaria și 1
adjunctu 420; imbracamintea servitoriloru
550; pentru sustienerea armaturei servitori-
loru 100; pentru a mobileloru de cancelaria
75; incalditulu cancelarieloru 200; luminarea
cancelarieloru 150; lucru de compactoru 30;
pentru tiparituri 200; pentru rechisite de
cancelaria 900; diurne 200; pentru sustie-
nerea edificiului 200; med'camentele servi-
toriloru 25; curatitulu casei comitatului 60;
Spese neprevédute 100 fl. v. a. Summ'a totale:
22.710 fl. v. a. —

*) In cottulu Zarandu sunt doi judi cercuali;
vor fi deci de ajunsu doi pretori. — Ref.

Conchiamare.

Membrii comitetului centrale a Reuni-
unii politice nationale a Romaniloru din comi-
tatulu Aradu se conchiamu la siedintia ordi-
naria a comitetului centrale, care se va tiené
in diu'a premergetoria congregatiunii comi-
tatense, 30 septemvre st. n. a. c. dupa amédia
la 4 óre, in localitatea indatenata.

Aradu, 18 septemvre n. 1874.

Demetriu Bonciu mp.
presiedinte.

Publicatiuni tacsabili.

Concurse:

Pentru vacant'a statiune invotiatoréscu
la scol'a confesionalu gr. orient. romana din
comun'a Obadu, comitatulu Temisiu, proto-
presbiteratulu Ciacova se escrie concursu. —
Emolumentele suntu: 300 fl. v. a. bani gata;
4 orgii de lomne și 4 de paia; cartiru liberu, 4
jugere de pamentu aratoriu și 1/2 jugeru
estravilanu. —

Doritorii de a ocupá acésta statiune
suntu avisati a-si tramite recursurile — in-
struate in sensulu statutului org. bis. și
adresate comitetulu parochiale — Dlui adm-
ministratore protopopescu Alexandru Popovi-
ciu, in Fizesiu, post'a ultima Königsgnad, pana
in 25 septemvre a. c.

Obadu, in 1 septem. 1874.
1—3 Comitetulu parochiale

Pentru ocuparea postulu de capelanu
in parochia protopresbiteréscu din Ritisoru,
protopresbiteratulu Versietiu, Comitatulu
Temesianu, prin acést'a se escrie concursu cu
terminulu pana in 29 septemvre candu va
fi și alegerea.

Emolumentele impreunate cu acestu
postu suntu: a treia parte din sesiunea paro-
chiale, și birulu și stol'a dela 140 case de
diumentate.

Doritorii de a ocupá acestu postu au
a-si tramite recursurile — instruate cu tóte
documentele in sensulu statutului organicu și
adresate Comitetulu parochiale — la Domnulu
protopresbiteru Ioanu Popovicu in Mercina,
post'a ultima Varadla, avendu totdeodata in
susu aretatulu terminu a se aretá in beserica
pentru cantare, oratoriu și servitiulu besericescu

dupa cari insusiri se vor preferi candidatii. Riti-
soru 4, 9 1874. In contielegere cu comitetulu
parochiale:

Ioanu Popovicu mp.
protopresbiteru.

1—3

Pentru ocuparea postulu invetiato-
rescu la scol'a confesionalu gr. or. romana din
comun'a Foeniu comit. Torontalu, protopop.
Ciacovei — se escrie concursu. — Emolu-
minte suntu: 200 fl. v. a. bani vat'a; 55
meti gráu; 4 orgii de lomne și 8 de paia, din
cari are a se incaldí și scol'a; 2 jugere de
pamentu aratoriu, cartiru liberu cu gradina
de legumi si 20 cr. dela fie care immormen-
tare. — Doritorii de a ocupá acestu postu
suntu avisati a-si tramite recursurile —
instruate in sensulu statutului org. bis. și
adresate comitetulu parochiale — Dlui adm.
protopopescu Alexandru Popovicu, in Fizesiu, post'a
ultima Königsgnad, pana in 26 septemvre
1874. —

Foeniu, in 30 augustu 1874. —

Comitetulu parochiale.

In contielegere cu D. adm. protopo-
pescu. 1—3

Starea fonduriloru,

comune dieceselor Aradu și Caransebesiu, amministrate prin Epitropia provisoriu din
Aradu, la 19/31. augustu 1874.

I. Fondulu bisericescu nealienabile:

a) bani gat'a in cass'a Epitropiei	fl. 15972.39
„ elocati spre fructificare la casse de pestrare	„ 152176.04 1/2
b) papire de valóre, in obligatiuni rurali	„ 26250.—
c) obligatiuni private dela 97 debitori	„ 181276.48
d) mobilie și rechisite	„ 438.49
Laolalta	„ 376118.40 1/2

Din sum'a acést'a detragendu, ca passivu a acestui fondu: cautiunea
retienuta dela 5 debitori in bani gat'a fl. 75; — mai departe sumele
interimalminte retienute din 4 imprumuturi fl. 1542; — laolalta

„ 1617.—

Remane „ 374496.40 1/2

II. Fondulu scolastecu generale:

(Consta din fond. scolare cu „Aucta“ scolare laolalta, fondulu pentru
edificiu, fond. de pensiune, fond. de stipendie „Balla“ și fond. con-
victuale aradanu.)

a) bani gat'a in cass'a Epitropiei	„ 60.51
„ elocati spre fructificare la casse de pastrare	„ 8463.50
b) papire de valóre, in obligatiuni de statu	„ 14800.—
c) obligatiuni private dela 118 debitori	„ 58027.10
d) restanti'a Auctei scolarie pana la 1. iuliu 1872, dela 353 comune	„ 35590.82
Laolalta	„ 116941.93

III. Fondulu seminariale „Rajacsics“:

a) bani elocati spre fructificare	„ 130.14 1/2
b) obligatiuni private dela 8 debitori	„ 2000.—
Laolalta	„ 2130.14 1/2

Resumatu:

I. Fondulu bisericescu nealienabile	„ 374496.40 1/2
II. Fondulu scolastecu generale	„ 116941.93
III. Fondulu seminariale „Rajacsics“	„ 2130.14 1/2
Laolalta	„ 493568.48

Afara de acést'a, fondulu scolare generalu mai are active nestatoribili in cifre
secure — in restanti'a Auctei scolarie dela 1. iuliu 1872 pana astadi; in competinti'a
Auctei inca neimpartite definitivminte între romani și serbi, in anticipatiuni pentru pro-
cese, in restanti'a tasului alu treilea preparandiale; in fine fondulu acest'a și celu biseri-
cescu mai are parte activa in interesele restanti neincurse dela diferiti debitori.

Cercuatiunea cassei in lun'a Augustu 1874 a fostu urmatóri'a:

Perceptiune:

Restulu baniloru gat'a dela 31. iuliu 1874	fl. 841.20
Bani elocati la casse de pastrare	„ 5000.—
Interesele fondului bisericescu	„ 6299.33
Provisiunea fondului bisericescu	„ 39.98
Interesele fondului scolare	„ 31.50
Diverse	„ 35.—
Obligatiunile fondului bisericescu	„ 60000.—
Fondulu scolare	„ 18.24
	„ 72265.25

Erogatiune:

Arend'a localitáti	„ 62.50
Salariile officiantiloru	„ 209.97
Salariile profesoriloru preparandiali	„ 150.41
Diurnele curinti și restanti a membriloru	„ 288.—
Obligatiuni private a fondului bisericescu	„ 5300.—
Diverse	„ 35.—
Acoperirea sumelor retienute din imprumuturi	„ 100.—
Libele la casse de pastrare	„ 50000.—
Contulu fondului scolare	„ 31.—
Spese neprevédute	„ 55.47
Restulu baniloru gat'a pe 1. septemvre	„ 16032.90
	„ 72265.25

In lun'a acést'a tienendu-se 2 siedintie, un'a ordinaria și alt'a plenaria, s'au pe-
tractatu mai multe afaceri curenti, precum și 50 de rogári pentru imprumuturi, in suma
de 93500 fl. dintre cari 46 s'au incuviintiatu, acordandu-se petentiloru in totale o suma
de 85990 fl. v. a.

Andrei Papp m. p.,
Cassariu.

Georgiu Purcariu m. p.,
Contabilu.